

GLAS

sv. Martina

JANUAR 2019

TEČAJ PRIPRAVE NA ZAKON

v župnišču v Žireh

• nedelja
13. januar, ob 19⁰⁰

• sobota
19. januar, ob 19⁰⁰

• nedelja
20. januar, ob 19⁰⁰

• sobota
26. januar, ob 19⁰⁰

• nedelja
27. januar, ob 19⁰⁰

Daj mi žive vode

V mislih sedim pri vodnjaku in gledam Samarijanko in Jezusa. Srečanje moža in žene, srečanje dveh kultur. V Svetem pismu piše, da Judje nočejo imeti stika s Samarijani, pa vendar se srečata. Utrujeni Jezus jo prosi vode, da se odžeka, a v zameno ji ponudi živo vodo, ki bi postala v njej izvir vode, ki teče v večno življenje. Ne gre le za srečanje dveh kultur, ampak soočenje polnosti in praznine. Jezus, zasidran v Očetu, ki daje polnost življenja, in Samarijanka, zasidrana v grešnost tega sveta in lažne bogove.

Pogled se od vodnjaka preseli v današnji dan. Spet prihaja do srečanj različnih narodov, tudi danes srečujemo tiste, »s katerimi si ne bi želeli stika«. Morda trkajo na našo slabo vest, na prazno vero, na lažne bogove ali pa nas samo vznemirjajo v naši otopeli zaspanosti. Prosimo Boga za moдрost, pogum, pravo mero občutljivosti in odprtost, da bomo znali in zmogli s prepričljivostjo in navdušenjem ponuditi »žive vode« komurkoli in kadarkoli!

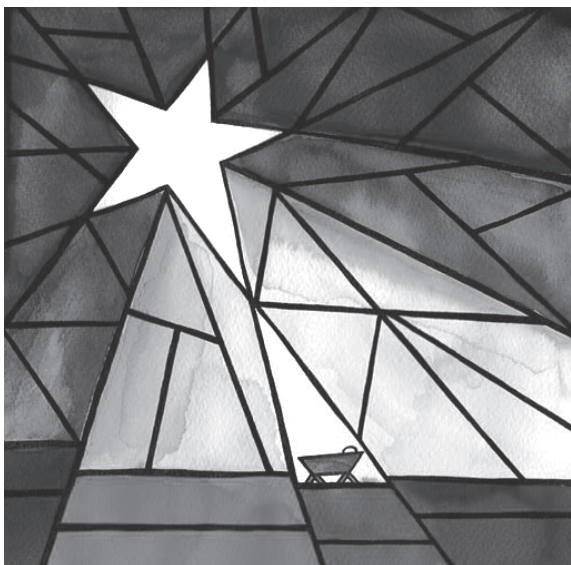
Andreja Žakelj

Tretji sveti večer

Tretji sveti večer zaključuje božično praznovanje. Sveti trije kralji po dolgem iskanju in neizmernem zaupanju, s katerim so sledili zvezdi daleč od doma, končno najdejo drobno dete. Padejo na kolena in se mu ponižno poklonijo.

Doma vlada tišina. Včasih je bila hiša polna živžava. Otroci so tekmovali med sabo, kdo bo postavil kralje, kdo kamelo in kdo, največjo trofejo, slona. Njihov živžav je napolnil vso hišo in kralji so običajno kar nekajkrat spremenili lokacijo.

Letos jih bom v domače jaslice verjetno postavila sama. Otroci so odrasli, eni so že zapustili domače gnezdo. Ostali se bomo zvečer zbrali in še tretjič 'šli okrog vogla', molili rožni venec in 'še kakšno rekli' ob večerji. Lepo je, da si še vedno vzamejo čas za ta lepi slovenski običaj, ki tako močno priča o globoki veri naših prednikov, o njihovem zaupanju v Božje varstvo in hvaležnost za njegovo dobroto. Upam, da so tudi sami začutili vse to, ko smo skupaj blagoslovljali naš dom.

V ponedeljek nas bo vsakodnevna naglica zopet posrkala vase in hiteli bomo vsak na svoj konec in vsak po svojih opravkih. Sveti večeri s svojo čarobnostjo bodo ostali nekje

zadaj, varno shranjeni v spominu. Iz njega bodo lahko črpali moč, ko jih bo življenje premetavalo, praskalo in grizlo. Upam, da se bodo nekoč zavedeli, kakšen dragocen dar je vera. Ko bodo mislili, da so jih vsi zapustili, bo Bog še vedno tam. Čakal jih bo z odprtimi rokami, in vse, kar bo želel od njih, bo njihova želja po druženju z njim. Tako kot čaka tudi na nas, ne glede na starost, nadarjenost in položaj. Le svoje srce mu moramo prinesiti v dar.

To pa je tisto, kar je najtežje. Vključiti Boga v svoje vsakodnevno življenje. Vse bi radi postorili sami, o vsem bi radi odločali, na vse bi radi imeli vpliv. Mislimo, da smo mi tisti, od katerih je vse odvisno ... in potem padec, streznitev, nemoč ... stvari ne gredo po naših pričakovanjih, ljudje se ne obnašajo tako, kot bi mi želeli, otroci razmišljajo drugače in si izbirajo druge vrednote ... Kaj zdaj? Kaj smo storili narobe? Kje smo premalo jasni in odločni? Kaj MI želimo?... No, pa smo tam: pri kratki besedici MI ... Sveti trije kralji so preprosto šli, zaupali so in prepustili svojo pot vodstvu zvezde. Niso bili razočarani, ker jih je pripeljala v votlino, kjer ni bilo vse popolno in najboljše in najlepše. Joj, ni bilo vse čisto, ni se vse svetilo, ovce niso stale pri miru, lepo v vrsti ... Bog si ni izbral palače! Hotel je priti med nas, v našo 'štalo', kot pravi p. Gržan, in tam mu je bilo lepo.

Kaj smo storili narobe, kaj delamo narobe? Pozabljammo na najvažnejšo držo, ki nam jo Sveto pismo vedno znova in znova ponuja: ponižnost. Zavedanje, da ni vse odvisno od nas, da ne moremo imeti vsega pod kontrolo, da nismo najbolj pametni in najbolj sposobni in da Bog tega od nas niti ne pričakuje, ravno obratno. On ljubi malega, nepopolnega človeka z vsemi njegovimi napakami, On želi prebivati v 'naši štali' in deliti z nami vse, kar doživljamo, in želi, da z ljubeznijo storimo vse, kar je v naši moči, in potem pustimo, da On obrača in obrne tako, kot je najbolj prav.

Kaj je resnica?

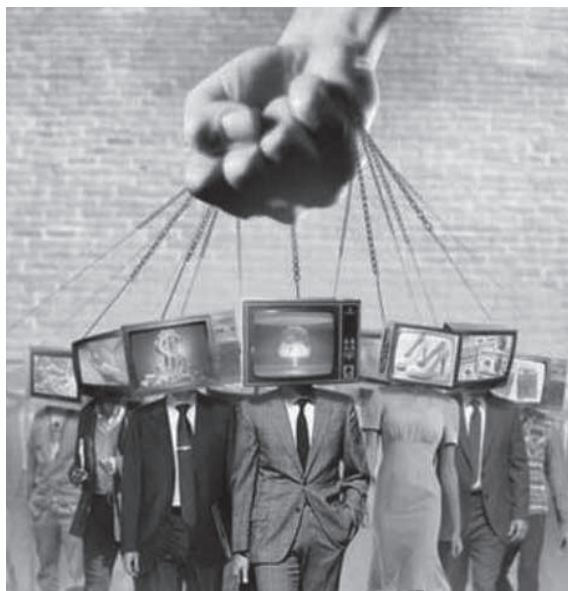
»Kdor je gospodar šole in medijev, je gospodar dežele,« pravi posodobljena ljudska modrost. V šoli lahko vplivaš na mišljenje otrok, z mediji lahko ovijaš okrog prsta odrasle. Tako oboje spreminjaš v ubogljive podložnike, ki razmišljajo in delajo tako, kot je »prav«.

Mogočnejši za ohranjanje prevlade v družbi in s tem povezanih koristi že od nekdaj potvarjajo resnico. Spomnimo se, kaj so ob Jezusovem vstajenju naredili veliki duhovniki in starešine. *Vojakom so dali veliko denarja in dejali: »Recite: 'Ponoči so prišli njegovi učenci in so ga ukradli, ko smo spali.'« /.../ In ti so vzeli denar in storili, kakor so jih poučili. Tako se je ta govornica razširila med Judi do današnjega dne,* piše v Svetem pismu.

Danes je vse še bolj prefinjeno, saj oblikovalci javnega mnenja vedo, da je lepo zapakirana mešanica laži in resnice ter zamolčanih in poudarjenih dejstev bolj prepričljiva kot čista laž. Kdor misli, da so mediji v službi resnice, je naiven. Pri nas so razmere podobne kot leta 1974, spremenile so se le svete krave, o katerih je treba pisati in govoriti samo lepo. To so bile nekoč samoupravljanje, bratstvo in enotnost ... , danes pa so migranti, istospolni, nevladne organizacije ...

Paleta različnih možnosti manipulacije se je nazorno pokazala ob migrantski krizi. Ko so čez naše kraje drle reke ljudi, so bili na večini slik v ospredju otroci in ženske, čeprav jih je bilo v množici mladih moških komaj za vzorec. Zdaj isti mediji vneto slikajo domnevne pozitivne učinke množičnih migracij, ki naj bi starajočo se evropsko družbo rešile pred propadom (če je to težava, zakaj ne začnejo spodbujati rodnosti med domačim prebivalstvom?), molčijo pa o težavah in kriminalu, ki preplavlja Evropo.

Ameriški predsednik Abraham Lincoln je rekel, da lahko ves čas vlečeš za nos nekaj

ljudi in nekaj časa vse ljudi. Ne moreš pa ves čas vleči za nos vseh ljudi. Ker vodilnim medijem ne verjamemo več, so ubrali novo taktiko. Vse, kar se ne sklada z njihovo resnico, označijo za lažno novico in sovražni govor. Tistega, ki javno podvomi v njihove trditve, pa razglasijo za nestrpneža in fašista. A če se spomnimo samo lažnivih napadov na Cerkev in duhovnike v Sloveniji, potem je jasno, da bi morali ti mediji boj za resnico začeti pri sebi.

Iskanje resnice je moralna dolžnost vsakega posameznika. Tudi iz nepregledne množice medijskih informacij in dezinformacij jo lahko izluščimo, če uporabljamo zdravo logiko in če medijem, še posebej najbolj vplivnim, ne zaupamo na slepo, temveč njihove podatke in trditve kritično preverjamo. Ruski pisatelj Aleksander Solženicin je nekoč dejal, da lahko laž (ki je bila steber Sovjetske zveze in je tudi steber današnjega sveta) premagamo le tako, da nemo sodelovati z njo povsod, kjer jo opazimo. Prva zmaga v vojni za resnico je torej to, da laž prepoznamo. Šele potem se lahko z njo spoprime.

Pojdi, prodaj, kar imaš, in daj revežem!

Ko je sveti Anton, oče menihov in puščavnikov, slišal Kristusove besede: »Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubo-gim in imel boš zaklad v nebesih« (Mt; 19,21), se je odločil, da jih bo dobesedno izpolnil. Rojen je bil v srednjem Egiptu. Starši so mu zapustili precejšnje premoženje, Anton pa je vse prodal, poskrbel za varnost mlajše sestre, večino premoženja pa razdal revežem. Sam se je umaknil v puščavo, kjer je v goreči molitvi slavil Boga.

Zaslovel je po celem rimskem cesarstvu. Ko mu je pisal cesar Konstantin, so se njegovi učenci čudili tolikšni časti, a Anton je odgovoril: »Kaj bi se čudili, če piše umrljiv človek umrljivemu človeku. Čudite se, da je sam Bog zapisal nam v Svetem pismu svojo postavo in nam govoril po svojem edinorojenem Sinu.«

Ta izjava nam veliko pove. Sveti Anton je res bil ponižen in skromen pred Bogom, a hkrati je bil pred ljudmi ponosen Kristusov častilec. Bogastvo in slava zemeljskega bivanja ga nista zanimali. Kaj ta še danes tako cenjeni svetnik govori nam, kako nagovarja sodobnega človeka? Ali ga sploh slišimo?

Že v vrtcu učimo in spodbujamo otroke k tekmovalnosti. Od njih zahtevamo, da so najpametnejši, najboljši, najhitrejši ... V svoji oltarček postavljamo uspešnost in pomembnost za vsako ceno.

Srečala sem visoko izobražene ljudi, ki so se znali pokloniti in priznati veličino sočloveku. To so ljudje, ki jih spoštujem, saj s svojim pridobljenim znanjem vedo predvsem to, koliko stvari še ne znajo in kje vse so njihove pomanjkljivosti. Hkrati sem videla posameznike, ki so bili že samo zato, ker so z muko končali faks, prepričani, da so zdaj po pomembnosti takoj za Bogom, če že ne pred njim. Njihov napuh in aroganca sta nekaj najslabšega, kar sem doživela. Koliko žalitev in poniževanj so sposobni narediti, če jim je dana oblast!

Ponižnost in skromnost velikokrat zamenjamo s klečeplaznostjo in hinavščino, v resnici pa pomenita samo to, da človek pozna sebe, zna priznati tako svoje slabe kot dobre lastnosti in zato zna sprejemati in prav ceniti tudi druge.

Bog od nas ne zahteva prav velikih odpovedi, pravzaprav od nas ne zahteva nič, samo želi si, da bi znali brzdati svoj pohlep in napuh. Če imamo dve '*suknji*', želi, da eno damo tistemu, ki je nima, in od vseh »cestninarjev« sodobnega časa želi samo to, da poberejo toliko, in nič več, kot jim je ukazano. Bog od nas želi pravzaprav zelo malo, pa vendar je to za nas največkrat preveč.

In še eno vprašanje: Ali smo pripravljeni dati Boga na prvo mesto, na mesto pred trenutnimi vladarji?

Hermina Cankar

Dogodki v januarju

Do 31. marca bodo delavniške svete maše v kapeli župnišča (razen praznikov med tednom).

Vsako sredo	ob 17 ⁰⁰	molitvena ura pred Najsvetejšim;	
7. januar	ob 18 ³⁰	misijonska skupina;	
	ob 19 ³⁰	redakcija Glasa sv. Martina;	
9. januar	ob 20 ³⁰	mlajša zakonska skupina;	
10. januar	ob 20 ⁰⁰	starejša zakonska skupina;	
11. januar	ob 18 ³⁰	potopisna predstavitev romarske poti s Portugalske do Santiaga (Hermina in Mirko Cankar);	
12. januar	ob 18 ⁰⁰	v Žireh dekanijsko srečanje mladine;	
	ob 20 ⁰⁰	zakonska skupina DiŽ;	
13. januar	ob 19 ⁰⁰	začetek tečaja priprave na zakon;	
14. januar	ob 18 ³⁰	srečanje za starše prvoobhajancev;	
16. januar	ob 20 ³⁰	četrti zakonska skupina;	
18. januar	ob 19 ⁰⁰	SKVO;	
19. januar	ob 9 ⁰⁰	nagradni izlet za božično devetdnevnicu;	
20. januar	ob 9 ⁰⁰	družinska sveta maša (sodeluje 5. razred);	
21. januar	ob 20 ⁰⁰	mešana zakonska skupina;	
24. januar	ob 18 ³⁰	priprava staršev in botrov na krst otrok;	
25. do 27. januar		na Bledu duhovne vaje za prvoobhajance;	
27. januar	ob 10 ³⁰	krstna nedelja;	
	ob 15 ⁰⁰	v župnijski cerkvi v Škofji Loki dekanijsko srečanje krasilk in krasilcev;	
28. januar	ob 18 ³⁰	svetopisemska skupina;	
1. februar	dopoldne	obisk bolnikov in starejših po domovih (g. kaplan bo obiskoval v soboto);	
2. februar	ob 9 ⁰⁰	ministrantske vaje;	
3. februar	ob 7 ⁰⁰	v župnijski cerkvi blagoslov sv. Blaža zoper bolezni v grlu.	

POMEMBNI DATUMI V LETU 2019

27. do 30. april	župnijsko romanje na Poljsko
19. maj	ob 9 ⁰⁰ prvo sveto obhajilo
30. junij	ob 9 ⁰⁰ srebrna maša g. Francija Aliča
1. do 6. julij	otročki poletni oratorij
12. do 14. julij	skavtski tabor bobrov
13. do 21. julij	skavtski tabor čete
17. do 21. julij	skavtski tabor volčičev
15. do 18. avgust	nagradne počitnice ministrantov in otroškega zbora v Izoli
26. do 29. avgust	nagradne počitnice oratorijskih animatorjev v Portorožu
30. do 31. avgust	župnijsko peš in kolesarsko romanje na Sveto goro
28. september	župnijsko peš in kolesarsko romanje na Brezje

JANUAR 2019

7 PONEDELJEK	18 ⁰⁰	+ Venceslav Cankar, obl.; + starši in brat Cankar + Francka in Cigale	sv. Rajmund, duhovnik
8 TOREK	7 ⁰⁰	za blagoslov v družini; po namenu (B)	sv. Severin Noriški, opat
9 SREDA	18 ⁰⁰	+ Jakob Dolinar, obl.; + Stanislav Jurca, 2. obl. + Janko Lazar	sv. Hadrijan, opat
10 ČETRTEK	18 ⁰⁰ DOBRAČ.	+ Ignac Možina, obl.; + Ivan Reven, obl. + Marjan Kristan in sinova	sv. Gregor Niški, škof in cerkveni učitelj
11 PETEK	18 ⁰⁰	+ Julka Žakelj; + Marko Čar, obl. + Julijana Cigale (Mrzli Vrh)	sv. Pavlin Oglejski, škof
12 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Valentin Zdravko Pišljar + Marija Frlic, obl.	sv. Tatjana, mučenka
13 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	+ Franc in Marija Bogataj (Kajuhova) + starši in brat Demšar; za župljane + Stanislav Likar, 30. dan; + Andrej in Marija Žakelj (Goropeke); + starši in brat Kogovšek (Izgorje); + Kogovšek (Izgorje)	JEZUSOV KRST
14 PONEDELJEK	18 ⁰⁰	za ozdravitev družin. debla; + Mirko Naglič + Ivana in Kavčič	sv. Sava, škof
15 TOREK	7 ⁰⁰	za člane Marijine kongregacije; po namenu (A)	sv. Absalom, koprski škof
16 SREDA	18 ⁰⁰	+ Cilka in Jože Mlinar ter Burnikovi + Jakob in Leopoldina Strlič	sv. Honorat, škof
17 ČETRTEK	18 ⁰⁰ DOBRAČ.	+ Cecilija Jereb (Selo 97) v čast svetemu Antonu Puščavniku	sv. Anton Puščavnik, opat
18 PETEK	18 ⁰⁰	+ Marija in Vinko Bačnar; za zdravje + starši Naglič in hčerka Mateja Gruden	sv. Marjeta Ogrska, kneginja
19 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Frančiška in Leopold Seljak v zahvalo za srečno gradnjo	sv. Makarij Aleksandrijski, opat
20 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	+ Franc in Alojzija Čadež; + starši in brat Mlinar; + Gabrijel Vegelj, obl. + Janez Trček, obl.; + Vinko in Ivanka ter Matevž in Pavla Oblak (Selo); za župljane	2. NEDELJA MED LETOM NEDELJA VERSKEGA TISKA
21 PONEDELJEK	18 ⁰⁰	+ starši Pečelin in Marija Žakelj; + Vida Mlinar + Cvetka Poljanec, obl.	sv. Neža, devica in mučenka
22 TOREK	7 ⁰⁰	za nove duhovne poklice; po namenu (A)	sv. Vincencij, diakon in mučenec
23 SREDA	18 ⁰⁰	+ Martin in Albina Gantar; v zahvalo + Justina Derlink, obl.	sv. Ildefonz, škof

24 ČETRTEK	18 ⁰⁰ DOBRAČ.	+ Janko in Cilka Jereb (Loška 94) + Rajko Vehar	sv. Frančišek Saleški, škof
25 PETEK	18 ⁰⁰	+ Franc Vidmar, obl. + Jože Žakelj (rojstni dan)	SPREOBRNITEV APOSTOLA PAVLA
26 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Leopold in Antonija Pivk; + Zrnčevi	sv. Timotej in Tit, škofa
27 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	+ Marija in Jakob Freljih + Ana Strlič in Katarina Bogataj; po namenu + Mirko Košir (Tabor 8), obl.; + Franc in Amalija Trček ter sestra Milena za župljane	3. NEDELJA MED LETOM NEDELJA SVETEGA PISMA
28 PONEDELJEK	18 ⁰⁰	+ Matej Žakelj + Štefanija Podobnik (Bedrih), 10. obl.	sv. Tomaž Akvinski, duhovnik in cerk. učitelj
29 TOREK	7 ⁰⁰	+ Franc in Matilda More; po namenu (A)	sv. Valerij, škof
30 SREDA	18 ⁰⁰	+ Frančiška in Feliks Strlič + Rado in starši Burnik (Igriška)	sv. Martina, mučenka
31 ČETRTEK	18 ⁰⁰ DOBRAČ.	+ Janez in Frančiška Vončina za blagoslov v družini	sv. Janez Bosko, ustanovi- telj salezijancev
1 PETEK	18 ⁰⁰	+ Anton Urbančič in starši Krvina + starši in brat Pivk (Osojnica)	sv. Brigita Irska, opatinja prvi petek
2 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Stanislav Bogataj, obl. + starši in brata Bogataj	JEZUSOVO DAROVANJE – SVEČNICA; prva sobota
3 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	+ Matevž in Marija Jereb + Maks in Ivanka Jereb; za župljane + Tadej Vegelj, obl.; + Magdalena Pišljar	4. NEDELJA MED LETOM (zjutraj blagoslov sv. Blaža)

SVETOPISEMSKI MARATON

Zadnjo nedeljo v januarju praznujemo nedeljo Svetega pisma. Vabi nas, da še bolj prisluhnemo Besedi, ki prihaja iz Božjih ust. Še bolj pomembno pa je, da to Besedo upoštevamo v vsakdanjem življenju.

Tudi letos bomo pripravili **mini svetopisemski maraton v naši župniji**, ki nam bo Božjo Besedo še bolj približal. Začeli ga bomo **v soboto, 26. januarja, s sveto mašo ob 8⁰⁰ v kapeli ter ga zaključili v nedeljo, 27. januarja, s sveto mašo v župnijski cerkvi**. Med tem se bomo vse generacije župljanov zvrstile ob branju Svetega pisma. Povabljeni ste k udeležbi kot bralci ali kot poslušalci! Naj Božja Beseda postane naš vsakdan!

**V decembru se je od nas poslovil
Stanislav Likar, Selo.**

*Vsem domačim izrekamo iskreno sožalje
in naj bo Bog vaša tolažba!*

Izdaja Župnija Žiri, Jobstova cesta 34, 4226 Žiri. Odgovarja: Andrej Jemec, župnik. Naklada: 800 izvodov. Uradne ure župnijske pisarne so vsak četrtek od 10⁰⁰ do 12⁰⁰ in vsak petek od 16⁰⁰ do 17³⁰.

Ob državnih in cerkvenih praznikih ni uradnih ur.

✉ andrej.jemec@rkc.si <http://zupnija-ziri.si>, [f https://www.facebook.com/ZupnijaZiri/](https://www.facebook.com/ZupnijaZiri/)
☎ župnik Andrej Jemec: 040 395 979; duhovni pomočnik p. Marko Pavlič, DJ: 040 640 696

ŽUPNIJSKO ROMANJE NA POLJSKO

1. dan: sobota, 27. april

Odhod avtobusa v zgodnjih jutranjih urah z dogovorjenega kraja. Vožnja v Avstrijo mimo Dunaja in Brna na Češko ter naprej na Poljsko v **ČENSTOHOVO**, največje poljsko romarsko središče. Na Jasni gori sredi mesta stoji mogočna Marijina bazilika z znamenito ikono "Črne Marije" iz 14. stol., ki ji pripisujejo čudežno moč. V pavlinskem samostanu si ogledamo bogato zakladnico, muzej in refektorij. Maša. Večerja in nočitev v hotelu.

2. dan: nedelja, 28. april

Po zajtrku maša na Jasni gori. Vožnja v **AUSCHWITZ**, koncentracijsko taborišče iz II. svetovne vojne, ki nas s svojim pričevanjem spomni na grozote vojne in smrti nad štiri milijone ljudi, med njimi tudi sv. Maksimilijana Kolbeja, ki je tukaj umrl mučeniške smrti. Vožnja v **KRAKOW**, kjer najprej obiščemo **svetišče Božjega Usmiljenja Lagiewniki in grob sestre sv. FAUSTINE KOWALSKE**, poslanke Božjega Usmiljenja. Sv. papež Janez Pavel II. je sestro Faustino leta 2000 razglasil za svetnico. Danes je njen grob cilj romarjev s Poljske in drugih krajev sveta. Vožnja do hotela, večerja in nočitev.

3. dan: ponedeljek, 29. april

Po zajtrku se odpeljemo v **WIELICZKO**, na ogled rudnika soli, ki je pravo čudo narave in dela človeških rok. V globini 135 metrov pod zemljo lahko občudujemo prelepe dvorane, kapele in kipe, izdelane iz kamene soli. Po ogledu obiščemo **novozgrajeno svetišče sv. papeža Janeza Pavla II. v Krakovu**, ki so ga slovesno blagoslovili ob njegovi beatifikaciji leta 2011. Cerkev je namenjena ohranjanju spomina na življenje in nauk nekdanjega papeža, ki je bil pred tem krakovski nadškof. Osrednja znamenitost svetišča je relikvija – steklenička njegove krvi, shranjena v kristalni posodi, ki so jo vgradili v oltar v spodnji cerkvi, ter veličastni mozaiki p. Marka Ivana Rupnika v glavni cerkvi. Maša. Preostanek dneva je namenjen **KRAKOWU**. Z **ogledi zgodovinskega in kulturnega središča Poljske** pričnemo na gradu Wawel nad reko Vislo. Obiščemo katedralo z grobnicami kraljev in pomembnih Poljakov, se sprehodimo do enega najlepših renesančnih grajskih dvorišč v Evropi ter pot nadaljujemo skozi staro mestno jedro, ki je zagotovo biser med evropskimi mesti. Na osrednjem trgu Rynek Główny obiščemo Marijino katedralo s petsto let starim oltarjem – draguljem rezbarske umetnosti, srednjeveški trg s tržnico, staro univerzo, škofijsko palačo ... Večerja in nočitev v hotelu.

4. dan: torek, 30. april

Po zajtrku slovo od Krakova in vožnja na **KALWARIJO ZEBRZYDOWSKO**, poleg Čenstohove najbolj znano romarsko središče na Poljskem, kamor se predvsem v velikem tednu zaradi znamenitega križevega pota zgrinjajo množice romarjev. Maša. Zadnji daljši postanek naredimo v **WADOWICAH, rojstnem kraju sv. papeža Janeza Pavla II.** Tukaj si ogledamo farno cerkev, kjer je bil krščen, in zanimiv muzej, kjer lahko podoživimo svetnikovo življenjsko pot od rojstva v Wadowicach do smrti v Vatikanu. Slovo od Poljske in povratek proti domu. Mimo Brna in Dunaja se domov vrnemo v poznih večernih urah.

Cena: 299 EUR (za otroke in mladino popust)

Lepo vabljeni!

Verska statistika župnije Žiri za leto 2018

KRSTI

Starši ste prejem zakramenta svetega krsta omogočili in obljubili versko vzgojo 35 otrokom: 25 deklicam in 10 dečkom (preteklo leto 25 otrokom). Od teh jih je bilo 13 iz cerkvenega, 4 iz civilnega zakona in 18 iz nezakonske skupnosti. Starši so za svoje otroke izbrali naslednja imena: Ajda, Eva, Jakob, Alenka, Natalija, Tian, Inja, Julija, David, Mina, Vita, Sara, Marina, Ajda, Filip, Katrin, Neža, Lorena, Hinko, Ela, Alja, Lovro, Domen, Vita, Lorenzo, Tinkara, Marija, Nuša, Ciril, Ajda, Blaž, Karin, Vida, Emma in Mia. Botri so zgled in verska opora otroku (in staršem), zato more biti boter le tisti, ki je povezan z Bogom in s Cerkvijo po molitvi in zakramentih (spoved, nedeljska maša, sveti zakon ...). Krščeni smo spodbuda na poti vere novim rodovom!

POROKE

V letu 2018 je sveti zakon doma sklenilo 8 parov (preteklo leto 2). V drugih župnijah se je poročilo 6 naših župljanov (preteklo leto 14). S tem so povabili Boga v svoj odnos – ga 'postavili na skalo'. »Veliko poslanstvo družine je: narediti prostor Jezusu, ki prihaja, sprejeti Jezusa v družino, v osebi otroka, moža, žene, starih staršev – kajti Jezus je tam« (papež Frančišek). Bogu hvala za vse iskrene in pogumne, ki sprejmete, v zvestobi čuvate in živite ljubezen ... konkretno v vašem življenju!

POGREBI

Pokopanih je bilo 31 naših župljanov: 20 moških in 11 žensk (preteklo leto 32). Civilnih pogrebov v naši župniji je bilo v tem letu 8. Najstarejši je imel 95 let, najmlajša pa 16. Žarnih pokopov je bilo 23 (preteklo leto 24), s krsto 8 (preteklo leto 8). Previdenih (prejeli so zakramente za umirajoče) je bilo 16 župljanov (preteklo leto 17), neprevidenih (brez zakramentov) pa 15 (preteklo leto 15). Škoda je, da odlašamo z zakramenti in brez Božje pomoči vstopamo v večnost. Domači ste lepo povabljeni, da poskrbite za zakramentalno življenje vaših najbližjih.

OBHAJILO

V tem letu je bilo podeljeno 41.000 obhajil (preteklo leto 40.500). K prvemu svetemu obhajilu je pristopilo 30 tretješolcev (preteklo leto 28). Obhajilo je Jezus, ki se nam podarja. Nevredno prejemanje obhajila je nedopustno (npr. ob pogrebih, za praznike) od ljudi, ki niso cerkveno poročeni, niso *redno* pri nedeljski maši in niti enkrat na leto pri spovedi. Prav tako nerazumljivo in žalostno pa je, če kdo zelo poredko prejema Kruh Življenja. Tak kristjan s tem siromaši najbolj samega sebe, pa tudi druge (kot človek, ki ne bi užival hrane) hira. Bog – ljubezen pa je tu za nas.

BOLNIŠKO MAZILJENJE

V tem letu je prejelo bolniško maziljenje 63 župljanov (preteklo leto 49). Za prve petke duhovnika redno obiskujeva 28 župljanov (bolnih in starejših je sicer precej več). Včasih je komu nerodno povabiti duhovnika, čeprav le-ta prinaša Boga, ki odpušča, krepča in odrešuje bolnega/ostarelega. Duhovnik ne prinaša smrti, ampak Življenje – Boga! Tako lepo je, ko domači redno (*mesečno*) omogočite svojim, da se spravijo z Bogom in ga prejmejo v obhajilu ter doživijo Božjo bližino (najdragocenejši dar).

ŠTEVILO NEDELJNIKOV

Vseh prebivalcev naše župnije je okrog 5.100, od tega 4.500 katoličanov. Pomladansko štetje nedeljnikov: 662 (180 moških, 284 žensk in 198 otrok). Jesensko štetje nedeljnikov: 697 (195 moških, 290 žensk in 212 otrok). Nedelja je središče življenja vsakega kristjana, s katero pokažemo, kako imamo radi Boga. Zato nam nedeljska sveta maša ne sme biti nikoli odveč. Verni, ki poznate ljubezen, ki jo ima Bog do nas, to radi tudi pokažete (tako je tudi med ljudmi, ko imamo nekoga radi). Bogu hvala za vse, ki Bogu izrekate svoj 'DA' in ste posredniki milosti tudi za one, ki ga ne poznajo ali so se obrnili proč od njega. Kako veliko poslanstvo imamo!

Krst ne škodi

Ob nedelji Jezusovega krsta sem izbral nekaj »cvetk« glede krsta, ki jih pogosteje zasledim med ljudmi in jih bo koristno preveriti.

»Naj se sam odloči, ko bo velik.«

Marsikomu se zdi, da je krščevanje majhnih otrok neke vrste verska prisila; včlanitev v versko organizacijo, katere član morda noče biti. Naj torej čakamo, da se bo sam odločil? Celo v Novi zavezi se zdi, da ima Jezus opraviti izključno z odraslimi.

Vendar je to zgrešeno: Jezus sam želi, da otroci pridejo k Njemu (*Lk 18,16*). Cerkev tudi ni kaka politična organizacija, ki hoče rekrutirati svoje člane, temveč jo skrbi za večno življenje vseh ljudi. K temu spada tudi krst, ki starše zavezuje, da bodo svoje otroke vzgajali v veri, v spoštovanju Božjih zapovedi in ljubezni do Boga (besede iz krstnega obreda). Komur je vera resnično pomembna, jo šteje za enako pomembno kakor materni jezik, šolanje in osnovno hrano, ki jih je treba zagotavljati otroku. Vernemu staršu je logično, da vera spada med najnujnejše stvari vzgoje.

»Stara mat je djala, de je treba.«

Marsikdo danes krsti le še iz navade oziroma zato, ker pritiskajo stari starši in podobno. Morda si kdo ob temu misli, da je to vendar zgrešeno in da tradicija ne more biti dovolj. To je seveda res – tradicija, ki nima osnove, bo zbledela in odmrla. Vendar pa moramo vedno gledati na pozitivno plat: otrok je vsaj krščen. Če ne bo nikdar nič naredil s svojo vero, je tako vseeno. Če pa bo, bo krst lahko predstavljal neko lino, prek katere bo Bog morda lahko kaj storil. Trdna vera v resnično delovanje krstnega zakramenta nas varuje pred mislijo, da bi morali krstiti samo še tiste otroke, ki so potomci »zelo vernih staršev«.

»Župnik med dvema ognjema.«

Župniki se pogosto srečujejo ravno s to mislijo: naj krstim ali ne? Živita na koruzi in pri-

peljeta že tretjega otroka h krstu ... zavrnem ali ne? Marsikdo od vas bo rekel: »Ne, kaj se pa župnik sploh v to vtika, naj krsti!« Kakšen drug bo rekel: »Seveda, zavrne naj, kaj bo krščeval otroke teh nevernikov!« Odgovor je seveda nekje vmes: župnik se zaveda, da bo ob krstu te starše vprašal, če bodo otroka vzgajali v veri. In dobro ve, da bodo lagali – njihovo življenje ne odgovarja življenju po veri. Dva ognja torej: laž staršev na eni strani in pogled na otroka, ki pri tem nima nič, na drugi. Seveda, z grenkim priokusom, zmaga otrok. Za njegovo večno življenje gre.

»Tvoja vera te je rešila.«

V zadnjem delu razjasnimo nekaj teoloških dejstev, ki jih zaradi politične korektnosti duhovniki najraje ne razlagamo več: (1) Izvirni greh obstaja, je teološka in realna resnica. Za razlago tukaj žal nimamo prostora. (2) Krst človeka reši vpliva izvirnega greha in oblasti smrti. (3) Kratiti krst nekemu, naj bo otrok ali ne, je enako krasti mu ljubezen. (4) Bog je nas »vezal« na zakramente – sebe pa nanje ni vezal. (5) Za nas je krst edina pot k Bogu in zveličanju, ni pa tako za Boga. Mi torej opravimo naše delo, potem pa se umaknemo in zadevo prepustimo Bogu.

Za podrobnosti priporočam branje Katekizma Katoliške Cerkve, ki vse to bolje razloži. Za zaključek – verjetno že slutite: kjer ni vere, bo potreba ali želja po krstu sama po sebi zvođenela. Zdaj pa vprašanje zate: »Kje in kdaj si ti drugim pokazal, da ima krst kakšno zvezo s tvojim življenjem?« V odgovoru se skriva dobršen del odgovora na aktualno krizo Cerkve, tudi na področju krstov.

Naj nam praznik Jezusovega krsta torej izpraša vest in pripelje do zaključka: »Po krstu sem Božji otrok – in tako se želim tudi obnašati!«

Misijonska skupina

Misijonska skupina v naši župniji je začela delovati leta 1997, za časa župnika Jožeta Stržaja, kot opora laičnemu misijonarju Romanu Logarju, ki se je začel pripravljati na odhod v misijone. Vključilo se je šest članov. Nekajkrat so organizirali misijonsko tombolo in občasno dobrodne koncerte. Večina teh članov vztraja še danes. Skozi čas se je njihovo število precej spreminjalo. Občasno, po potrebi, povabijo k sodelovanju še dodatne »pomočnike«. Skupino vodi in koordinira Uroš Čibej.

Srečujejo se redno enkrat mesečno. Medse povabijo tudi gospoda župnika in se dogovorijo za akcije, ki jih opravijo v tekočem mesecu. Čez leto opravijo tri zelo pomembne naloge:

1. Molitev rožnega venca v oktobru – na misijonsko nedeljo. Če je le mogoče, takrat povabijo kakšnega misijonarja, ki je v tem času v domovini, da pričuje o svojem delu v misijonih po svetu. Del nedeljske nabirke župnik podari misijonu, od koder je pričevalec.
2. Priprava in realizacija Trikraljevske akcije (TKA) v božičnem času. Ta naloga je prednostna naloga skupine in tudi najbolj zahtevna.
3. Molitev križevega pota eno nedeljo v postnem času.

Od leta 2003 gre skupina en vikend v postnem času tudi na duhovne vaje.

Poleti se radi srečajo z misijonarji, ki pridejo na obisk iz daljnih krajev. Najbolj so povezani z rojakinjo sestro Bogdano Kavčič.

Prva Trikraljevska akcija v naši župniji je potekala na pobudo Romana Logarja leta 1996. Organizirali so dve skupini. Poleg šestih otrok, ki so postali »sveti trije kralji«, je k sodelovanju povabil še Francija Trčka, Andreja Seljaka in Roberta Bogataja. Ti so postali »kamele« – šoferji in spremljevalci. Obiskali so okoli 60 domov po župniji.

Od prve akcije do danes TKA redno poteka vsako leto. Zadnjih nekaj let je bilo orga-

niziranih po 8 skupin, letos pa jih je rekordnih 11! Vsako sestavljajo trije kralji in »kamel«. Če se prijavi več otrok, ima skupina lahko tudi pastirčka. Za kralje se lahko prijavijo otroci od 4. do 9. razreda. Priprave, ki obsegajo tri srečanja, se začnejo v decembru.

Na soboto, ki je določena za TKA, se v župnišču oblečejo in se skupaj s kamelami – šoferji udeležijo sv. maše, kjer prejmejo blagoslov. Duhovnik blagoslovi tudi nalepke, ki jih lepijo na vrata, in krede, s katerimi »po starem« zapišejo letnico in monogram treh kraljev na podboje ali vhodna vrata obiskanih domov. Pred odhodom se še skupaj fotografirajo (pred leti je fotografija naših takratnih kolednikov na konjih bila natisnjena tudi na božičnih razglednicah, ki jih je izdala Družina). Nato se razporedijo po avtomobilih in se odpeljejo uresničevati svoje poslanstvo: prinašati veselo oznanilo po žirovskih domovih in bližnji okolici. Obiščejo okrog 260 družin, ki se za obisk predhodno prijavijo in povprečno zberejo okrog 4000 evrov za misijone. Dan zaključijo s kosilom pri izbrani družini. Tam se preoblečejo, preštejejo denar in morebitne ostale darove razdelijo na štiri dele. Darove za »četrttega kralja« oddajo župniku, on pa jih ponudi ljudem, ki so tega najbolj potrebni. Na praznik sv. treh kraljev zbrani denar med mašo predajo župniku, ki ga posreduje Misijonskemu središču v Ljubljano.

Kot vidite, je dela v misijonski skupini veliko, zato k sodelovanju lepo povabljeni tudi novi člani.

Za vas živim!

„Za vas živim“ je bilo vodilo sv. Janeza Boska pri delu z mladimi, čigar god praznujemo konec meseca januarja. Bosko je aktualen svetnik za današnji čas, ko škofje s celega sveta razmišljajo o mladih. Pred kakšnim mesecem se je namreč zaključila sinoda o mladih, ki jo je sklical papež Frančišek. Uredniški odbor Glasa sv. Martina me je prosil, če bi napisal nekaj vrstic na (delovni) naslov "Zakaj Cerkev potrebuje mlade in zakaj mladi potrebujejo Cerkev?" Ob tem zanimivem naslovu se mi je zastavilo nekaj vprašanj: V kolikšni meri se ljudje zavedajo, da Cerkev ne pomeni samo institucije oz. njenih najvidnejših predstavnikov, ampak vse božje ljudstvo? Vsi, ki smo prejeli krst, smo del Kristusove cerkve.

Kdo sploh še razume osnovni pomen besede cerkev? Pomen te besede namreč izhaja stare grščine (gr. *ekklesia*), ki ne pomeni ne zgradbe ne institucije, ampak »celoto pokli-canih« ljudi. Tako ne moremo ločevati mladih (kristjanov) od Cerkve. Oni sami so del skupnosti, ki jo imenujemo Cerkev. Sv. Pavel v enem izmed njegovih pisem govori o o človeškem telesu kot prisposodbi za (cerkveno) skupnost. Noben del telesa ne more reči drugemu: „Ne potrebujem te.“ Vsak del telesa je pomemben. Vsak ima svojo 'funkcijo' oz. poklicanost. Podobno tudi ne moremo ločevati mladih od Cerkve oz. nobena specifična skupina ljudi v Cerkvi ne more reči drugi: „Ne potrebujem te.“ Samo

skupaj tvorimo Kristusovo skupnost. Mladi so polni talentov, energije in navdušenja, s katerim lahko obogatijo skupnost. Starejši imajo izkušnje in so lahko trdna opora mladim pri njihovi rasti. Starejši potrebujejo mlade, da ne pozabijo, da je evangelij stalna novost. Mladi pa potrebujejo starejše, da jim posredujejo dobro novico o smiselnosti življenja. Gre torej za vzajemen odnos, kjer se drug od drugega učimo, kako živeti veselje evangelija. Nikoli ne gre živeti brez drugega! Bistvena stvar za krščansko skupnost je udejanjati novo življenje, ki nam ga razodeva Jezus. Vsi smo prejeli Njegovega Duha, zato lahko tudi živimo po evangeliju. Mladi so torej del Cerkve in bodo vedno ostali. Statistike na tem mestu niso ključnega pomena. Postavlja veliko bolj pomembno vprašanje, ki zadeva prenos vere: Kako naj starejši ali starši „prenesejo“ vero na svoje otroke? Kako naj krščanska skupnost navduši mlade za vero in jim pokaže, da vera človeka izgrajuje za dobro, resnično in lepo? Hkrati pa se že odpira vprašanje o tem, kaj vera sploh je ...

Končno, če bomo starejši »živelj za mlade«, torej jih sprejemali takšne, kakršni so, jih spodbujali pri njihovi rasti v zrele in odgovorne osebe ter jim bili v zgled, bo imela vera „dobro zemljo“, da bo lahko pognala korenine v srcih mladih. Sicer pa za Cerkev velja, da se vedno znova prečiščuje in prenavlja, zato bo ostala, kljub vsemu, mlada Cerkev.